

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2006

Nr 1360—1366

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1360	Lag om registrering av fartygspersonal	4117
1361	Lag om ändring av 4 och 77 § i sjömanslagen	4120
1362	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i 1989 års internationella konvention om bärgning	4122
1363	Lag om ändring av sjölagen	4123
1364	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser i Världspostkonventionen som hör till området för lagstiftningen	4129
1365	Lag om ändring av lagen om posttjänster	4130
1366	Skattestyrelsens beslut om grunderna för beräkningen av beskattningsvärdet för byggnadsmark	4131

Nr 1360

Lag

om registrering av fartygspersonal

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att genom bestämmelser om registrering av fartygspersonal och om behandling av uppgifter i registren säkerställa att registren över fartygspersonalens anställningsförhållanden är tillförlitliga och att fartygspersonalens personliga integritet skyddas.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på registrering av personer som arbetar ombord på ett finskt fartyg.

Registreringen enligt denna lag omfattar inte personer som utför

1) arbete på fartyget bara när det ligger i hamn,

2) arbete på flottningsmateriel, med undantag av transportmateriel som används vid flottning,

3) arbete ombord på fritidsbåtar,

4) arbete ombord på hyrda båtar,

5) arbete ombord på fartyg som tillhör staten och som används för försvars- eller gränsbevakningsuppgifter, eller

6) kontroll-, service- eller lotsningsuppgifter eller andra därmed jämförbara uppgifter, om arbetet utförs endast tillfälligt.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *finskt fartyg* ett fartyg enligt 1 kap. 1 § i sjölagen (674/1994),

RP 239/2006
AjUB 13/2006
RSv 229/2006

205—2006

895029

2) *fartygspersonal* alla arbetstagare och tjänstemän som arbetar ombord på ett fartyg,

3) *sjömansbefattning* fartygspersonalens uppgifter ombord på ett fartyg som grundar sig på arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller något annat avtalsförhållande,

4) *fartygspersonalregister* ett register bestående av arbetsavtal och skriftliga förordnanden för dem som vid respektive tidpunkt arbetar ombord på ett fartyg i en sjömansbefattning,

5) *sjömansregister* ett register över sjömansbefattningen för dem som arbetar ombord på ett fartyg.

4 §

Fartygspersonalregister

För att det skall gå att utreda vilka som vid respektive tidpunkt arbetar ombord på ett fartyg och för vilka arbetsuppgifter de har anställts, skall fartygets befälhavare se till att fartyget har ett fartygspersonalregister.

Redaren skall lämna fartygets befälhavare arbetsavtal och skriftliga förordnanden för alla som arbetar för redaren samt en skriftlig redogörelse för arbetsuppgifter och arbetstider i fråga om övriga som arbetar ombord.

Uppgifterna i fartygspersonalregistret förvaras ombord på fartyget så länge anställningsförhållandet varar eller så länge de som inte arbetar för redaren arbetar ombord.

Fartygets befälhavare och den som företräder befälhavaren skall iaktta aktsamhet och beakta kraven på datasäkerhet när de för fartygspersonalregistret och behandlar uppgifter i registret. På behandlingen av uppgifter i fartygspersonalregistret tillämpas dessutom lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) och personuppgiftslagen (523/1999).

5 §

Sjömansregistret

För att uppgifter om fartygspersonalens anställningsförhållanden skall kunna registreras på ett tillförlitligt sätt skall Sjöfartsverket föra ett sjömansregister över sjömansbefattningen för dem som arbetar ombord på ett finskt fartyg.

En finsk medborgare som vill att sådana uppgifter om hans eller hennes sjömansbefattningar som enligt 2 § inte annars införs i sjömansregistret antecknas i det, skall lägga fram en tillförlitlig utredning om dem för Sjöfartsverket.

6 §

Uppgifter som skall registreras i sjömansregistret

Redaren skall lämna Sjöfartsverket följande uppgifter för registrering i sjömansregistret:

1) personuppgifter, inklusive personbeteckning, för den som har anställts i en sjömansbefattning,

2) befattning ombord,

3) begynnelsetidpunkten för en sjömansbefattning som grundar sig på ett arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller något annat avtalsförhållande,

4) uppgift om att en person har flyttat till ett annat fartyg som tillhör samma arbetsgivare eller övergått till någon annan sjömansbefattning ombord,

5) uppgift om att en persons sjömansbefattning på ett fartyg har upphört eller avbrutits på grund av semester, sjukdom, permittering eller kompensationsledighet eller av någon annan sådan orsak utan att arbetsavtals- eller tjänsteförhållandet avbrutits,

6) uppgift om att en persons sjömansbefattning fortsätter efter ett avbrott som avses i 5 punkten, samt

7) uppgift om att arbetsavtals- eller tjänsteförhållandet eller något annat avtalsförhållande för en person i en sjömansbefattning har upphört.

Sjöfartsverket skall efter att ha fått de uppgifter som avses i 1 mom. föra in dem i sjömansregistret utan ogrundat dröjsmål.

7 §

Fullgörande av redarens anmälningsskyldighet

Redaren eller dennes företrädare skall utan dröjsmål lämna Sjöfartsverket de uppgifter

som avses i 6 §, dock senast 14 dagar från arbetsavtals- eller tjänsteförhållandets eller något annat avtalsförhållandes början eller slut eller från en händelse som avses i 6 § 1 mom. 4—6 punkten.

Med Sjöfartsverkets samtycke får dock sjömännens tider i sjötjänst meddelas Sjöfartsverket månadsvis. Uppgifter som gäller flottning i inre fart får lämnas Sjöfartsverket en gång per seglationssäsong. Meddelandena får sändas till Sjöfartsverket på elektronisk väg.

8 §

Behandling av uppgifter i sjömansregistret

Sjömansregistret omfattas av lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På behandlingen av personuppgifter i sjömansregistret och på den registrerades rättigheter tillämpas personuppgiftslagen.

Sjöfartsverket har rätt att ta ut en avgift för utdrag ur sjömansregistret. Avgiften fastställs i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Sjöfartsverket får uppbära en ersättning för lämnande av information om den som ber om uppgiften endast om det har förflutit mindre än ett år sedan vederbörande senast fick ett utdrag med sina uppgifter ur registret.

De uppgifter som registrerats i sjömansregistret bevaras i 50 år från registreringen.

9 §

Straffbestämmelse

Den som försummar att fullgöra sin an-

Helsingfors den 22 december 2006

mälningsskyldighet eller att föra fartygspersonalregister enligt denna lag skall, om inte försummelsen är ringa eller strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans, för *anmälningsförseelse som gäller sjömansbefattning* dömas till böter.

10 §

Ändringsökande och behörig domstol

I mål som skall behandlas enligt denna lag bestäms den behöriga domstolen enligt 21 kap. i sjölagen.

I beslut av Sjöfartsverket får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. I fråga om ändringsökande gäller i övrigt det som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

11 §

Tillsyn

Sjöfartsverket övervakar att uppgifter lämnas i enlighet med denna lag och att skyldigheten att göra upp ett fartygspersonalregister fullgörs.

12 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Genom denna lag upphävs mönstringslagen av den 19 december 1986 (1005/1986) jämte ändringar.

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 1361

Lag

om ändring av 4 och 77 § i sjömanslagen

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjömanslagen av den 7 juni 1978 (423/1978) 4 § och
fogas till 77 § ett nytt 3 mom. som följer:

4 §

Arbetsavtalets form och innehåll

Arbetsavtal skall ingås skriftligen, vilket arbetsgivaren skall dra försorg om.

Av ett arbetsavtal skall framgå

- 1) arbetsgivarens namn och hemort eller driftställe samt arbetstagarens namn, personbeteckning och hemort,
- 2) den tidpunkt då arbetet inleds,
- 3) en tidsbegränsat avtals längd och grunden för att avtalet ingåtts för viss tid,
- 4) prøvotiden, om en sådan har avtalats,
- 5) det fartyg där arbetet utförs när anställningsförhållandet inleds,
- 6) arbetstagarens behörighet och befattning ombord eller huvudsakliga arbetsuppgifter,
- 7) det kollektivavtal som skall tillämpas på arbetet,
- 8) de grunder enligt vilka lönen och andra vederlag bestäms samt lönebetalningsperioden,
- 9) den ordinarie arbetstiden eller grunden för bestämmande av den,

10) semestern eller grunden för bestämmande av den,

11) uppsägningstiden eller grunden för bestämmande av den, och

12) i fråga om utlandsarbete som varar minst en månad, uppgifter om hur länge arbetet varar, den valuta i vilken penninglön utbetalas, de penningersättningar och naturaförmåner som betalas utomlands samt villkoren för hemförlovning av arbetstagaren.

Om arbetstagaren under avtalets giltighetstid flyttar från ett fartyg till ett annat skall Sjöfartsverket underrättas om detta enligt vad som föreskrivs i lagen om registrering av fartygspersonal (1360/2006).

Ett arbetsavtal skall upprättas i fyra exemplar, varav arbetstagaren skall få ett, fartygets befälhavare ett och arbetsgivaren två.

När ett arbetsavtal ingås skall arbetstagaren få de uppgifter han eller hon anser nödvändiga i fråga om

- 1) fartygets gällande besiktningsbevis, och
- 2) fartygets fartområde.

77 §

Förtroendemän

arbetstagare som förtroendemannen företräder.

En förtroendeman har rätt att av arbetsgivaren få de uppgifter som nämns i 4 § om de

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.
Genom denna lag upphävs förordningen av den 12 maj 1995 om ingående av arbetsavtal som avses i sjömanslagen (783/1995).

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister Tarja Filatov

Nr 1362

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i 1989 års internationella konvention om bärgning

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i 1989 års internationella konvention om bärgning, vilken ingicks i London den 28 april 1989, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Kari Rajamäki*

Nr 1363

L a g**om ändring av sjölagen**

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994) 9 kap. 3 § 1 punkten, 14 kap. 66 § 2 mom.,
16 kap. och 19 kap. 1 § 1 punkten, samt
fogas till 21 kap. en ny 3 b § som följer:

9 kap.

**Allmänna stadganden om ansvarsbegrän-
ning**

3 §

*Fordringar som ansvarsbegränsningen inte
gäller*

Rätt till ansvarsbegränsning gäller inte
1) en fordran på bärgarlön inklusive sådan
särskild ersättning som avses i 16 kap. 9 §,
bidrag till gemensamt haveri eller på avtal
grundad ersättning för åtgärder som avses i
2 § 1 mom. 4, 5 eller 6 punkten,

14 kap.

Befraktning av fartyg

66 §

Gemensamt haveri och bärgning

Tidsbortfraktaren får utan tidsbefraktarens
samtycke rädda personer. Han får även bärga
fartyg eller annan egendom, om det inte är

oskäligt för tidsbefraktaren. Av tidsbortfrak-
tarens andel av den nettobärgarlön som avses
i 16 kap. 11 § 2 mom. samt på motsvarande
sätt av den särskilda ersättning som avses 16
kap. 9 § tillfaller en tredjedel tidsbefraktaren.

16 kap.

Bärgning

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *bärgning* en åtgärd som vidtas i farvatten
för att bistå ett fartyg eller någon annan
egendom som har förolyckats eller är i fara,
2) *fartyg* en farkost samt en anordning som
kan navigeras,

3) *egendom* sådan egendom som inte är
stadigvarande och avsiktligt fastgjord vid
strandlinjen,

4) *miljöskada* väsentlig fysisk skada på
mänsklig hälsa eller marint liv eller på
naturtillgångar i kustfarvatten, i inre farvatten
eller till sådana farvatten anslutna områden,
orsakad av förorening, kontaminering, brand,
explosion eller liknande allvarliga händelser.

2 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas när tvistemål som gäller bärgning behandlas i en finsk domstol eller genom skiljeförfarande som äger rum i Finland.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas också om det bärgade fartyget och det fartyg som utförde bärgningen har samma ägare.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på bärgning som genomförs eller kontrolleras av myndigheter endast till den del bestämmelser eller föreskrifter därom inte finns någon annanstans. Bärgare som har deltagit i sådana bärgning har dock rätt till bärgarlön eller särskild ersättning enligt detta kapitel.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på fast förankrade eller flytande plattformar eller på flyttbara havsborrningsenheter, när plattformarna eller enheterna finns på en plats där de används för undersökning, utvinning eller produktion som avser havsbottnens mineraltillgångar.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte heller på fartyg eller egendom som avses i lagen om fornminnen (295/1963), om inte något annat har överenskommits särskilt.

3 §

Avtalsfrihet, behörighet att ingå avtal och jämkning av avtal

Genom avtal kan avvika från bestämmelserna i detta kapitel. Genom avtal är det dock inte möjligt att inskränka den skyldighet att hindra eller begränsa miljökada som enligt detta kapitel ankommer på bärgaren, befälhavaren, redaren eller ägaren till fartyget eller till någon annan egendom. I 11 § 5 mom. bestäms om giltigheten hos vissa avtal om fördelning av bärgarlön.

Befälhavaren är behörig att på fartygsägarens vägnar ingå avtal om bärgning. Fartygets ägare, redare och befälhavare är var för sig behöriga att ingå avtal om bärgning för den som äger egendom som finns eller har funnits ombord.

Ett avtal om bärgning eller ett villkor i ett sådant avtal får jämkas eller lämnas utan

avseende, om avtalet ingicks under påtryckning eller hot om fara och avtalet eller villkoret är oskäligt, eller om bärgarlönen eller den särskilda ersättningen enligt avtalet inte står i rimligt förhållande till det utförda bärgningsarbetet.

Vad som bestäms i 10 § 3 mom. skall iakttas också när avtal om bärgning har ingåtts.

4 §

Bärgarens, ägarens, redarens och befälhavarens skyldigheter

I förhållande till fartygets ägare och redare samt ägaren till någon annan egendom som bärgningen avser är bärgaren skyldig att

1) utföra bärgningsarbetet med tillbörlig omsorg,

2) visa tillbörlig omsorg vid bärgningsarbetet för att hindra eller begränsa miljökada,

3) alltid söka bistånd av andra bärgare när omständigheterna skäligen kräver det, och att

4) tillåta att andra bärgare medverkar vid bärgningen, om fartygets ägare, redare eller befälhavare eller ägaren till någon annan egendom som är i fara begär detta och begäran skall anses skälig; om det visar sig att begäran var oskälig skall storleken av bärgarlönen inte påverkas av att andra bärgare medverkat.

I förhållande till bärgaren är fartygets ägare, redare och befälhavare samt ägaren till någon annan egendom som omfattas av bärgningen skyldiga att

1) samarbeta fullt ut med bärgaren under bärgningen,

2) visa tillbörlig omsorg vid bärgningen för att hindra eller begränsa miljökada, samt att

3) återta det bärgade fartyget eller annan bärgad egendom när det som bärgats har förts i säkerhet och bärgaren med fog begär att så skall ske.

5 §

Rätt till bärgarlön

Bärgaren har rätt till bärgarlön, om bärgningen har lett till ett nyttigt resultat. Bärgarlönen får inte bestämmas till högre belopp

än värdet av det bärgade fartyget och annan bärgad egendom. Ränta och rättegångskostnader skall inte räknas in i bärgarlönen.

Räddning av människor ger inte som sådan rätt till bärgarlön. Den som i samband med bärgningen har räddat människor har dock rätt till en skälig andel av den bärgarlön eller den särskilda ersättning som tillkommer bärgaren.

Utän hinder av 1 mom. får krav framställas på särskild ersättning enligt 9 §.

6 §

Bestämmande av bärgarlön

Bärgarlönen skall bestämmas så att den uppmuntrar till bärgning och med beaktande av följande omständigheter:

1) värdet av det bärgade fartyget och annan bärgad egendom,

2) bärgarnas skicklighet och ansträngningar vid bärgningen av fartyget och annan egendom samt vid räddning av människor,

3) bärgarnas skicklighet och ansträngningar i fråga om att hindra eller begränsa miljöskada,

4) bärgarnas framgång,

5) farans art och grad,

6) den tid som bärgarna använde och de kostnader och förluster som bärgarna ådrog sig,

7) bärgarnas risk att bli ersättningskyldiga och de andra risker som bärgarna och deras utrustning utsattes för,

8) den snabbhet med vilken tjänsterna utfördes,

9) tillgängligheten och användningen av fartyg eller annan utrustning avsedd för bärgning,

10) graden av beredskap och effektivitet i fråga om bärgarnas utrustning samt utrustningens värde.

7 §

Ansvar för bärgarlön

Bärgarlönen skall betalas av fartygsägaren och ägaren till annan egendom i förhållande till värdet av det som bärgades för var och en av dem.

8 §

Fördelning av bärgarlön mellan flera bärgare

Vid fördelningen av bärgarlön mellan flera bärgare skall de omständigheter som anges i 6 § beaktas.

9 §

Särskild ersättning

Om bärgaren har utfört bärgningsarbete avseende ett fartyg som självt eller genom sin last har hotat att orsaka miljöskada, har bärgaren rätt till särskild ersättning för sina kostnader av fartygsägaren och redaren. Särskild ersättning skall dock betalas endast i den mån ersättningen överstiger den bärgarlön som bestäms enligt 6 §.

Om bärgaren under sådana omständigheter som avses i 1 mom. har hindrat eller begränsat miljöskada, kan den särskilda ersättningen höjas med ett belopp som motsvarar högst 30 procent av bärgarens kostnader. Ersättningen kan dock höjas med högst 100 procent av bärgarens kostnader, om det anses skäligt. De omständigheter som anges i 6 § skall härvid beaktas.

Med bärgarens kostnader avses de skäliga utgifter som bärgaren har haft för bärgningsarbetet samt en rimlig ersättning för utrustning och personal som med fog har använts under arbetet. Vid bestämmandet av ersättningen skall omständigheterna i 6 § 8—10 punkten beaktas.

Om bärgaren av vårdslöshet har låtit bli att hindra eller begränsa miljöskada, kan den särskilda ersättningen förvägras honom helt eller delvis.

10 §

Rätt till ersättning i vissa fall

Den som handlar enligt ett avtal som har ingåtts innan fara uppstod har rätt till bärgarlön eller särskild ersättning endast om de vidtagna åtgärderna har gått utöver vad som skäligen kan anses omfatta fullgörelse av avtalet.

Den som medverkat vid bärgningen trots

uttryckligt och befogat förbud av fartygets ägare, redare eller befälhavare har inte rätt till bärgarlön eller särskild ersättning. Rätt till bärgarlön eller särskild ersättning finns inte heller, om ägaren till annan egendom som är i fara och inte finns eller har funnits på fartyget, uttryckligen och befogat förbjudit deltagande i bärgningen.

Bärgarlönen eller den särskilda ersättningen kan förvägras helt eller delvis, om bärgningen har orsakats eller försvårats av fel eller försummelse från bärgarens sida eller om bärgaren vid bärgningen har gjort sig skyldig till bedrägeri eller någon annan ohederlig handling.

11 §

Fördelning av bärgarlön mellan redare och besättning

Om ett fartyg som är registrerat i Finland har bärgat något under en resa, skall av bärgarlönen först betalas ersättning för skada som genom bärgningen orsakats fartyget, lasten eller någon annan egendom ombord, ersättning för sådana utgifter för bränsle samt för löner och kost till befälhavaren och besättningen som uppkommit på grund av bärgningen, samt ersättning enligt 3 mom.

Av återstoden av bärgarlönen (*nettobärgarlönen*) skall redaren få tre femtedelar. Av resten skall en tredjedel tillfalla befälhavaren och två tredjedelar den egentliga besättningen. Besättningens andel fördelas i förhållande till besättningsmedlemmarnas löner. Befälhavarens andel skall dock alltid vara minst dubbelt så stor som den högst avlönade sjömannens andel. En lots på fartyget har rätt till en andel av bärgarlönen som om han eller hon tillhörde besättningen och, om lotsen inte är anställd hos redaren, hade rätt till en lika stor lön som den främste av styrmännen.

Om en sjöman vid bärgningen har gjort en synnerligen förtjänstfull insats eller utsatt sig för synnerlig fara, kan han eller hon beviljas ersättning utöver det som bestäms i 2 mom. En sjöman som framställer krav på sådan ersättning skall inom tre månader efter det att bärgningen har slutförts anmäla detta hos redaren eller befälhavaren.

Om det finns särskilda skäl, såsom ända-

målet med fartygets resa eller sättet att beräkna lön eller ersättning till dem som arbetar i fartygets tjänst, får bärgarlönen fördelas på något annat sätt än det som anges i 1—3 mom.

Ett avtal om att en mindre del än vad som föreskrivs i denna paragraf av den bärgarlön som eventuellt kan förtjänas med fartyget skall tillfalla befälhavaren eller besättningen är ogiltigt, om det inte är fråga om ett fartyg som bedriver bärgningsverksamhet och är särskilt utrustat för detta eller om det inte är fråga om ett avtal som gäller en viss bärgning och som har ingåtts i samband med påmönstring.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas på fördelningen av bärgarlön som tillkommer ett finskt statsfartyg också när fartyget används uteslutande för statsändamål och inte för affärsdrift. Befälhavarens andel av bärgarlönen betalas dock till befälhavarens förman eller någon som jämställs med förmanen, om denne när bärgningen inlemts har övertagit befälet ombord. Fartygets ordinarie befälhavare får sin bärgarlön av den besättningen tillkommande andelen i förhållande till sin lön. Staten kan utan ansvarighet mot de ombordvarande avstå från bärgarlönen i dess helhet. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om löner som skall beaktas vid fördelning av den del av bärgarlönen som tillfaller de ombordvarande, om fördelning av andelar mellan olika statsfartyg samt om avstående från den bärgarlön som tillkommer ett fartyg.

På fartyg som är registrerade någon annanstans än i Finland tillämpas i fråga om fördelningen av bärgarlön lagstiftningen i den stat där fartyget är registrerat. Om bärgningen inte har utförts från ett fartyg, skall bärgarlönen fördelas enligt den lagstiftning som är tillämplig på avtalet mellan bärgaren och hans anställda.

12 §

Säkerhet

På begäran av bärgaren skall den som är betalningsskyldig enligt bestämmelserna i detta kapitel ställa säkerhet för betalningen av bärgarlönen och den särskilda ersättningen.

Säkerheten skall täcka även ränta och rättegångskostnader. När en sådan säkerhet har ställts får bärgaren inte göra gällande sjöpanträtt för kravet på bärgarlön.

Det bärgade fartygets ägare och redare skall medverka till att lastägaren, innan lasten lämnas ut, ställer säkerhet för de krav som riktas mot honom. Säkerheten skall täcka ränta och rättegångskostnader.

Det bärgade fartyget eller annan bärgad egendom får inte utan bärgarens samtycke flyttas från den hamn eller plats dit egendomen först har förts efter bärgningen, om inte säkerhet har ställts för bärgarens krav.

Om fartyget blir uppehållet eller ägaren till egendom inte får ut egendomen på grund av att bärgaren vägrar att godta den säkerhet som erbjudits, men den erbjudna säkerheten anses ha varit tillräcklig och betryggande, skall bärgaren ersätta all den skada som på detta sätt har orsakats.

13 §

Förskott

Den domstol eller skiljedomstol som är behörig att handlägga bärgarens krav får på begäran av bärgaren interimistiskt besluta att ett skäligt förskott på bärgarlönen eller den särskilda ersättningen skall betalas. Om sakens natur det förutsätter kan som villkor för ett sådant förskott ställas att bärgaren ställer säkerhet för det belopp som mottas eller andra villkor som är skäliga med hänsyn till omständigheterna.

14 §

Krav på bärgarlön ur lasten

Om ett fartyg har bärgat ett annat fartyg som tillhör samma ägare eller dess last, får befälhavaren för det bärgade fartyget inte företräda lastens ägare när krav på bärgarlön ur lasten framställs.

Om det inte genast framgår vem lasten tillhör, skall domstolen på begäran av bärgaren eller försäkringsgivaren förordna en ojävig och sakkunnig god man att företräda lastägaren i allt som angår krav på bärgarlön för lasten. Detsamma gäller om lastägaren inte anträffas utan svårighet eller tidsspillan.

15 §

Statsägd last och humanitär last

Bestämmelserna i detta kapitel kan inte åberopas som grund för kvarstad eller någon annan säkringsåtgärd avseende en sådan last tillhörande en främmande stat som används uteslutande för andra än kommersiella ändamål och som vid tidpunkten för bärgningen åtnjuter immunitet enligt allmänt erkända principer i folkrätten.

Bestämmelserna i detta kapitel kan inte åberopas som grund för kvarstad eller någon annan säkringsåtgärd avseende en last som har skänkts av en stat för humanitära ändamål, om staten i fråga har åtagit sig att betala för bärgning av lasten.

19 kap.

Preskription av fordringar

1 §

Preskription av fordringar

Talan om erhållande av betalning för följande fordringar, oberoende av om ansvarigheten är begränsad eller obegränsad, skall väckas

1) för fordran på bärgarlön eller på i 16 kap. 9 § avsedd särskild ersättning inom två år från det bärgningsföretaget har slutförts och för fordran på andel i bärgarlön enligt 16 kap. 11 § inom ett år från det vederbörande av redaren har underrättats om bärgarlönens och andelens storlek; den mot vilken fordran görs gällande kan dock under tiden för väckande av talan förlänga denna tidsfrist genom att underrätta den som framställt krav,

21 kap.

Laga domstol och rättegång i sjörättsmål

3 b §

Behörig domstol vid bärgningsföretag

Utöver vad som bestäms i 3 § får talan om bestämmande eller fördelning av bärgarlön

eller särskild ersättning enligt 16 kap. väckas vid sjörättsdomstolen i den hovrättsdomkrets där bärgningen utfördes eller där den bärgade egendomen fördes iland.

Gäller en talan enligt 1 mom. bärgningsarbete som har utförts någon annanstans än i Finland, får talan utöver vad som föreskrivs i 3 § väckas vid Helsingfors tingsrätt.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

På avtal som har ingåtts och bärgningsföretag som har påbörjats före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Kari Rajamäki

Nr 1364**L a g****om sättande i kraft av de bestämmelser i Världspostkonventionen som hör till området för lagstiftningen**

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Bukarest den 5 oktober 2004 upprättade Världspostkonventionen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Kari Rajamäki*

Nr 1365

L a g**om ändring av lagen om posttjänster**

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 6 april 2001 om posttjänster (313/2001) 26 § 3 mom. samt
fogas till lagen en ny 35 a § som följer:

26 §

Prissättning

Priserna skall anpassas till kostnaderna.
Bestämmelserna i denna lag om prissättning
tillämpas inte till den del något annat följer
av en internationell konvention som är för-
pliktande för Finland.

35 a §

Frankeringsförseelse

Den som för att bereda sig eller någon
annan orättmätig ekonomisk vinning

- 1) förfalskar en frankering, imiterar en

sådan eller bidrar till framställningen av en
förfalskad eller imiterad frankering,

- 2) återanvänder, marknadsför, distribuerar,
sprider, transporterar, ställer ut, uppvisar eller
publicerar en förfalskad eller imiterad fran-
kering, eller

- 3) använder eller återanvänder en redan
använd frankering som porto,

skall för *frankeringsförseelse* dömas till
böter, om inte strängare straff för gärningen
föreskrivs någon annanstans i lag.

Försök är straffbart.

I denna lag avses med frankering betal-
ningssätt för postförsändelser såsom frimär-
ken som befinner sig i omlopp eller har
dragits tillbaka, frankostämpel, märkningar
med frankeringsmaskin eller tryckpress eller
internationella svarsakuponger.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Kari Rajamäki*

Nr 1366

Skattestyrelsens beslut

om grunderna för beräkningen av beskattningsvärdet för byggnadsmark

Utfärdat i Helsingfors den 21 december 2006

Skattestyrelsen har med stöd av 29 § 4 mom. i lagen av den 22 december 2005 om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) beslutat:

1 §

Grunder

Som grund enligt vilken beskattningsvärdet för byggnadsmark räknas ut används de kommunvisa tomtpriskartor och värderingsanvisningar som togs i bruk i beskattningen för 1994, sådana de är i granskad form år 2006.

Om det inte har getts någon värderingsanvisning för byggnadsmarken eller något värde i tomtpriskartan eller om det i de grunder som skall beaktas vid fastställandet av gängse värde för byggnadsmarken skett väsentlig förändring, uträknas beskattningsvärdet genom att en kommunvis värderingsanvisning och tomtpriskarta som gäller ett likartat område efterföljs i tillämpliga delar.

2 §

Beskattningsvärdenivån

Som beskattningsvärde anses 73,5 procent av den gängse prisnivån som värderingsanvisningarna och tomtpriskartorna utvisar (*normgivande värde*). Har värdena i värderingsanvisningen eller tomtpriskartan rättats i beskattningen för det föregående året, betraktas som beskattningsvärde det normgi-

vande värde som räknats ut på basis av det rättade värdet.

3 §

Avvikelser från det normgivande värdet

Om beskattningsvärdet för år 2005 ligger under det normgivande värdet, uträknas beskattningsvärdet för år 2006 genom att förhöja beskattningsvärdet för år 2005 på följande sätt:

Beskattningsvärdet för år 2005	Förhöjning
under 80 % av det normgivande värdet	30 %
minst 80 % av det normgivande värdet	20 %

Beskattningsvärdet fastställs högst till det normgivande värdet.

4 §

Tillämpning av det gängse värdet

Om byggnadsmarkens gängse värde är lägre än det värde som räknats ut enligt detta beslut, anses det gängse värdet som beskattningsvärde för byggnadsmark.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1366

5 §

Ikraftträdande

2006. Beslutet tillämpas vid bestämmandet av beskattningsvärdet för byggnadsmark för år 2006.

Detta beslut träder i kraft den 29 december

Helsingfors den 21 december 2006

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör Eila Närhi